

редовнитѣ занятия и точнитѣ задължения, което заблуждава сърдцето, което събarya разумътъ, което затжнява волята, е една вредителна способност, толкозъ по жестока, колкото ранитѣ ѝ сѫ по сладки. Но въображението, когато се ограничава да расхубавява сѫщинский животъ, дава ни сила да търпимъ и обичаме животътъ: то — въображението — дава една чаровност и на пай проститѣ нѣща, то удвоица удоволствието, вдъхнува на чловѣкътъ желание къмъ по доброто, и, чрѣзъ идеалътъ, го кара да обича вѣчността.

Много се мамимъ ако мислимъ че животъ на длъжността е сухъ, бесплоденъ, утѣкчителенъ, а животъ на страстъта живъ, блѣскъвъ, очарователенъ. Ворий има доста утѣкчения, и първий доста удоволствия. Ако се съблазнявашъ отъ мѫченята и вълненията на страстниятъ животъ, знай че длъжността има своитѣ благородни авантюри, своитѣ нѣжни или ужасни испитни, и хиляди приятни мѫчнотии за занимание на съвѣстните сърдца. Плашишъ ли се че сериознитѣ задължения на животътъ сѫ понѣкога сухи? Нищо, обаче, не може да се сравни съ сухостта на страстъта, когато отдѣлена отъ любимий си прѣдмѣтъ, ти се храни съ една мрачна печаль, или когато, господарка на това което желае, минава въ единъ мигъ отъ въсторгътъ въ прѣсищението.

Така, една синходителна и съчувствителна, но безъ иллюзии, философия ще отстрани химеритѣ на лжжливото въображение и лжжливата страсть, и ще тури всяко нѣщо въ правий му путь, безъ да изгаси онзи